

Arrest

**nr. 85.821 van 13 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De vorige asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 59.578 van 12 april 2011 omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn herkomst uit Chaparhar, meer bepaald Dawlatzai.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat

hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker als nieuwe elementen de originele taskara's bij van zijn vader en broers, twee eigendomsaktes, een militair document dat zijn vader toebehoort, een enveloppe die aantoonde dat alles vanuit Kabul verstuurd werd en een brief van het BCHV.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de taskara's en de militaire ontslagbrief van zijn vader reeds door de Raad beoordeeld werden in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag. Over deze elementen mag de Raad niet opnieuw uitspraak doen en zij moeten bijgevolg als vaststaand worden beschouwd.

Verder stelt de Raad vast dat de overige documenten die verzoeker in het kader van zijn tweede en huidige asielaanvraag voorlegt, niet van die aard zijn dat de vastgestelde bedrieglijkheid van zijn beweerde herkomst uit Chaparhar weerlegd wordt. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de brief van het BCHV uitgaat van de premisse dat het onomstotelijk bewezen is dat zijn taskara een geloofwaardig document is en bijgevolg zijn geloofwaardigheid niet herstelt, en de eigendomsdocumenten oude documenten zijn die geen enkel bewijs leveren voor zijn verblijf in Dawlatzai. De enveloppe toont enkel aan dat verzoeker vanuit Kabul post heeft ontvangen.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete elementen bij dat de bovenstaande vaststellingen afdoende weerlegt; hij beperkt zich louter tot het verwijzen naar een fiche juridische bijstand voor de advocaten van Afghaanse onderdanen zonder deze informatie concreet op zijn situatie te betrekken, het verwijzen naar advies van het UNHCR en de beleidsnota van het Commissariaat-generaal zonder evenwel deze informatie toe te voegen aan zijn verzoekschrift, en het minimaliseren, het vergoelijken en het ontkennen van de gedane vaststellingen.

De nieuwe elementen zijn bijgevolg niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 59.578 van 12 april 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Afghanistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizendentwaalf door:

dhr. F. HOFFER,
dhr. J. VERMEERSCH,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

F. HOFFER